

At det ærede Medlem finder en aarlig Understøttelse paa 500 Kr. til uformuende Elever temmelig lav, det har min fulde Sympati, og det skulde glæde mig, om vi vare i Stand til at sætte Summen op; men naar han siger, at kun meget velstaaende Forældre have Raad til at skaffe deres Sønner det store Gode, som gratis Uddannelse paa Maskinskolen betyder, har han sikkert ikke Ret, og en Undersøgelse af de hidtidige private Elevers Formuesomstændigheder vil overbevise ham derom. De ny antagne Ingeniørelvers Fædre have følgende Livsstillinger: en Kommunalærer, en Kursusbestyrer, en Sygepasser, en Ølhandler, en Generalagent, en Melhandler, en Undermester i Artilleriet og en Maskinmester. De Livsstillinger kunne da virkelig ikke henregnes til Overklasserne. Men det ærede Medlem ser nu en Gang sort paa Maskinskolen, som han af en eller anden mig ubekendt Grund har gjort til sit Kælebarn. Jeg deler ikke hans Opfattelse og er saaledes ikke bange for, at naar Spørgsmaalet om en Ingeniørassistents Forfremmelse om 8 Aar kommer til at foreligge, der da skal foregaa en Uddybning af den saa meget omtalte „Kløft“.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa det atter og atter omdebatterede og nu uddebatterede Spørgsmaal om det personlige Arbejde for Underofficererne, og i Mangel af egne Argumenter, kom han frem med en Klosetspand og en Vimpel, som han havde fundet i et københavnsk Organ. Det ærede Medlem vægrer sig ved at tro paa Historien, og det gør han Ret i. Dersom det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed at nummerere Klosetspandene, vil det vise sig, at Historierne ere Opkog paa gamle Pølsepinde, gamle Parade-nummere, som man stadig møder op med, fordi der fra Livet om Bord i en dansk Orlogsmand ikke kan leveres ny. Maaske vil jeg paa det Punkt blive modsagt af de Herrer, for hvem Bladet „Social-Demokraten“ er et Sandhedsvidne. Jeg nyder nemlig den samme Ære som min Kollega, Krigsministeren, at Bladet med passende Mellemlum udøser sin Vredes Skaaler over mig. Jeg har efterhaanden samlet en Blomsterbuket, ikke absolut velligtende, af deres Elskværdigheder imod mig. Her er en lille Prøve fra Bladets Nummer, den 24. September, den er, om jeg saa maa sige: frisch vom Fass. Det hedder: „Hr. Jøhnkes Tugthus“. Hr. Jøhnke, det er mig. Det hedder der: „Medens Hr. Madsen“ — det er Begyndelsen — „leger Söldat“ paa de sjællandske Stubmarker paa

Bekostning af mange Menneskers Helbred, leger hans Kollega, Marineminister Jøhnke „Eskadre“ med sine mer eller mindre pansrede „Kamp“, „fartøjer“. Det er Begyndelsen, og nu skal jeg kun give Dem Slutningen: „Tilværelsen former sig saaledes for de meniges Vedkommende til et fuldstændigt Slaveri, og man kan saa godt forstaa, at Mandskabet har døbt Hr. Jøhnkes Fartøjer „de flydende Tugthuse“. Opholdet i disse unyttige og kostbare Mordmaskiner synes ikke at være stort behageligere end i en moderne Strafanstalt — jeg kender dem ikke — og det er i sanitær Henseende endog værre“. Jeg skal imidlertid ikke opholde det høje Ting med Polemik med et Dagblad, idet jeg iagttager den højtærede Formands Bemærkning i Gaar vedrørende Citater fra Bladene. Jeg skal dog udtale, at hvis det paagældende Organs Opgave ikke udelukkende er at holde Galden flydende, men hvis det tillige tilstræber at virke opdragende og højnende paa sit store Publikum, vil en anden Tone virke ganske hensigtsmæssigt.

Jeg skal efter denne lille Digression vende tilbage til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds. At det ærede Medlem ikke tiltror en Kommandør Eyne til at omgaaes en Skruenøgle, er ret naturligt. I foreliggende Tilfælde tror jeg nu ikke, at han har Ret. Men i hvert Fald er det vel ikke Meningen, at det ærede Medlem vil hævde, at en Skibschef skal kunne udføre ethvert af de om Bord forefaldende praktiske Arbejder om Kap med den Mand, hvis særlige Opgave det er at udføre dem. Det hverken kan eller skal han.

Klagerne over Kostforholdene om Bord nærer det ærede Medlem øjensynlig ikke megen Tiltro til, og det med Rette. Jeg erklærer, at Forplejningen i vore Skibe er i enhver Henseende fortrinlig og for det langt overvejende Antal værnepligtiges Vedkommende bedre eller i alt Fald lige saa god som den, de have været vant til tidligere eller senere faa. Der maa ogsaa være Mangel paa Stof til Klage, naar man vil opholde sig ved, at der ved Udsæringen af en Dyrefjerding paa 100 Pd. i 100 Portioner ikke kan skaffes absolut 1 Pd. til hver Portion; det er frygtelig vanskeligt. Resultatet af den daarlige Kost er efter forskellige Vejninger, der ere foretagne i Skibene, det, at en Mand paa et Togt af almindelig Varighed tilfager 8 à 10 Pd. i Vægt.

Naar det ærede Medlem spørger om, hvad der er gjort for Forbedring af Or-